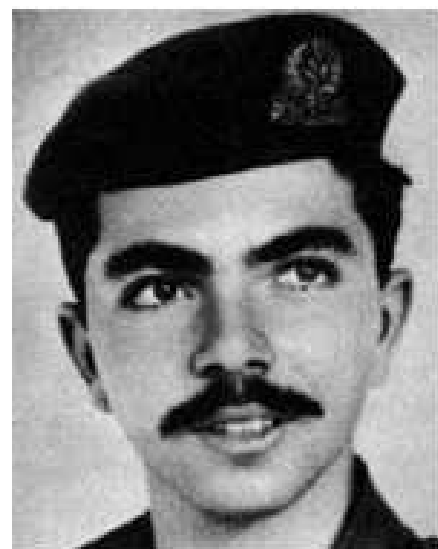

סגן גולדצוויג, חנן ("חנני")

בן דויד וטובה. נולד ביום י' בכסלו תש"ח (23.11.1947) בירושלים. בהגיעו לגיל הלימודים למד בבית הספר היסודי "הדרום" ואחרי שסיים את לימודיו בו למד בגמנסיה העברית שברחביה וקיבל תעודת בגרות. השתייך ל"צופים" וגם ל"הפועל". היו לו נטיות לעבודה עתונאית ספרותית. בימים יבואו אמר ללמוד בטכניון העברי בחיפה. בנובמבר 1965 גויס לצה"ל והיה בין הבודדים במחזורו בגמנסיה שפנו אל חיל הצנחנים. במשך זמן שירותו הגיע עד מהרה לדרגת סגן. אהב את ביתו ואת משפחתו וחיבב את חבריו. השתתף בקרבות מלחמת ששת הימים ופיקד על כוח סיור של צנחנים בבקעת הירדן. אחר כך השתתף במבצע כראמה. היא פעולת התגמול

נגד החבלנים הירדניים. לאחר מכן באו גם המירדף אחרי רוצחים אלה והחדירה לעומק של 40-30 ק"מ לתוך עבר הירדן. הוא היה מתנדב לכל מקום ופעולה מסוכנים. בעוד הוא בשירות החובה שלו, בבוקר יום ל' בניסן תשכ"ח (28.4.1968), יצאבראש כוח סיור לאורך הגבול שבבקעת הירדן וגילה חוליה של אנשי "פתח". הוא רדף אחריהם, בא אתם במגע, הסתער בראש חייליו - אך תוך כדי כך נפצע ונפל. שבועות אחדים לפני נפלו, לאחר חופשת השבת, כאשר עמד מוכן לשוב ליחידתו, שאלה אותו אמו מתי יבוא הביתה שנית. על כך השיב ללא היסוסים "איני יודע מתי - ואם בכלל אשוב!" האם הגיבה על כך בדמעות בעיניה: "מה אתה מדבר? הלא על ידו כך תיהרס כל המשפחה!" והנך ענה לעומתה: "לכם יש עוד שני ילדים נחמדים, דאגי רק להם - ואני אדאג לעצמי". הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים. במכתב תנהומיו להוריו ציין אותו מפקד יחידתו כחייל למופת, מסור מוכשר ורע נאמן לחבריו. "בשל תכונות אלה נבחר להישלח לקורס מ"כ ולאחר מכן לקורס קצינים, שאת שניהם סיים בהצלחה. עם הקמת היחידה, לפני כשנה, התנדב אליה ושירת בה כמפקד מחלקה - ובתפקיד זה הצליח וזכה להערכת מפקדיו וחיבת חייליו. הוא נחשב לטוב שבמפקדי המחלקות ביחידה ונועד לו תפקיד של קידום. במלחמת ששת הימים לחם בלטרון ובגזרת צפון ירושלים וגילה אומץ לב ודבקות בכל המשימות שהוטלו עליו. לאחר המלחמה המשיך למלא את משימות היחידה במסגרת הבטחון השוטף, לקח חלק בהרבה מירדפים אחרי חוליות המרצחים של ה'פתח' במארבים ... ואף בכיבוש גשר דמיה ובלחימה נגד הצבא הירדני". בספר "במעלות גיבורים", בעריכת ישראל ארליך הוקדשו לו כמה עמודים. ברבעון "האומה" (מאי 1969) הובא מאמר עליו מאת ח' מרחביה בשם "פרופיל 971793". כן הופיעו מאמרים עליו בכמה בטאונים ("פנים אל פנים", "במערכה").

סגן

חנון (חנני) גולדצווייג

בן טובה ודויד

נפל ל' בניסן תשכ"ח (28.04.1968)

בן 21 בנופלו

חטיבת כפיר

מקום מנוחתו

בית העלמין הצבאי הר הרצל

אחרון ילודי הר הצופים ב־1947 - נהרג אתמול בקרב

אביו של סגן גולדצווייג: „ההתנדבות היתה הקו שלו” —
אלי שיקסטינסקי עמד להשתחרר ולעבור לקיבוץ

אלי שיקסטינסקי עמד לסיים את שרותו בצה"ל בעוד שבועיים. לאחרונה יצא לחופשה בפסח, והיא הודיע אז להוריו על החלטתו לצאת לקיבוץ. הוא אהב את הצבא בכל לבו ותמיד נוהג היה לחזור ליחידתו מחופשותיו, בטרם נסתיים מועד החופש. לווייתו תערך היום, ב־שעה 3.30 אחר־הצהריים. בבית־העלמין הצבאי בהיטה.

חיבה ולחמים קבע. הוא השתתף בכל המרדפים ש"היו בזמן האחרון. עכשיו נפל”.

בשנת 1936 עבד יוסף שיקסטינסקי, כיום פקיד ב"עיריית חיפה, בסדום. בעת שנהג במשאית פתחו לעברו רו פורעים ערביים באש, ובדרך נס ניצל. אתמול נהרג בנו, אלי שיקסטינסקי, בקרב עם יחידת חבלנים. לא הרחק מן המקום בו הותקף האב לפני 32 שנים.

מאת צבי טל ומריכה לימור כתבי „ידיעות אחרונות” ב־22 בנובמבר 1947 ירדה מהר הצופים שיירה, בה הוספו התינוקות שנולדו במרכז הרפואי של „הדסה” אשר על ההר. הילד האחרון שנולד על הר הצופים לפני ניתוקו היה חנן גולדצווייג.

בשכונת קטמון הירושלמית כשקומתו זקיפה. קשה היה להבחין על פניו את המת'הש בליבו. האב עילעל ב"תמונת של הבן, שצולמו בתקופת שינוי של שרו"הו ואמר: „ההתנדבות — זה היה הקו שלו. עכשיו עמד לגמור את שרות ה”

אתמול, בקרב בין יחידת צה"ל לבין יחידת חבלנים, צפונית ליריחו, נפל סגן חנן גולדצווייג. האב, דוד גולדצווייג, הי' עובד כפקיד במשרד חבל"ד, הוא דור שביעי ב"ארץ. כשביקרתיו אמש הת'הלך האב בין חדרו דירתו

הקרבה היה קצר - ועם סיומו נמצאו גופות 13 חבלני "אל פתח"

חבלן אחד נפצע ונשבה * שנים אחרים הצליחו להמלט * לצה"ל שני הרוגים ופצוע * 6 החבלנים שחוסלו בערבה בשבוע שעבר היו אנשי קומנדו מצריים

כול שרשרת ההדירות מאז הפכה באזור הבקעה יאזור הערבה.

בתקופה זו חוסלו למעלה מ-100 חבלנים, נשבו חבלנים ומשהפסד פעולה רבים ואין ספק, כי טוב נהנה וזבלים נסיון נוסף להפעיל טירוף ב"תנאי ירידה גדול בשטח הגדה המערבית ומכאן פנימה אל כעבר ל"ר הירוק".

הפעלה 11 קני באיזורים לאורחיות ונשק אישי - רוב, כיום, התחמקו והימוניו. במקום נמצאו גם כמיות מוות, שהפירו כי לא התכוונו להשיג חקע בתוך יציב אלא בהרים, בניקיים ובמטרות. ברשותם היו כמיות של הלהב, שימור רום וכן מכשירי רפואה.

רוב הרוגים הם צעירים בני 22-26. כפידיהם נמי נאלו העדות הזכירה של איגיון ה"פתח" ונראה, כי אלה הם מגויסלי החיילים. הקרב התחולל אחרון, אם כי עלה גם לנו במחיר קר - שני הרוגים ופצוע אחד - היה שלב נוסף בסרי

הם עברו את הירדן בחסות הליגיון הירדני, שעודדותו נרסו לבצע אחרים הסחה על-ידי יריות לעבר מוצבי צה"ל.

הקבוצה היגיד להשיג באיזור ואז עזבה, נשם התכוונה לעלות לראי המי. הוא לפצוע פעולה באיר

כמה מהחבלנים היו לבושים בגדים מגומרים ובגדי האקי ובתרמילים ומצאו בגדים אורחיים, אותם ביססו כנראה לבורש בשלב מאוחר יותר לצורך מבצע טירוף. הם נטר או עמם כמיות גדולות של חומרי חבלה, בין השאר חומרי נפץ, עפרונות השחיה, שעוני

גילו במפור אה גוויותיהם של 13 החבלנים, אחרים מהם ליד נשקם, אחרים בלא נשקם, שהשאיירוהו מאחריהם בעת שניסו להמלט מן המליה כוחה. בין הרוגים נמנה פצוע אחד קשה, חבלן כבן 23.

שני החבלנים נחלפו ואי-החייילים שהמבין ב"הם פתח במורח פרטי משלה וזמן ממושך הרף אחרים כשהוא מניק את כל מהפנימיהו, אך ללא תוצאות.

נסתבר, כי החבלנים יצאו ב"לילה מבסס, "פתח" בכראמה,

כי מדובר הפעם בקבוצה גדולה של חבלנים ועל-כן הור"עקה התיגבורה. מתוך הליקופ"טו וינקו אנשי התיגבורה סיוך מאד לחבלנים וכאן הת"פחה קרב קצר שבמהלכו נפצע פצועי מוות הקצין חנו ררונוצווין. החבלנים תפסו עמ"דוח בתוך קפלי הקרקע של הוואדי במרחק של 100 מטר לערך מן החיילים והשיבו אש. בניסיון לאגוף אותם נפצע חייל נוסף, הטוראי אלי טיקור טינסקי. נוצר מצע ריפונים ב"ו אנשי ה"פתח" לבין מש"מר צה"ל ותוך כך טוהרו הכוכים ופסלי הקרקע שבתוכם הסתתרו החבלנים.

אנשי המשמר שהסתערו מלמעלה למטה אל תוך הוואדי

— מאת משה הצמאי —
של "מקריב" —

13 חבלני "אל-פתח" נהרגו אחרים קריידי מש-מרות צה"ל בקרב שנת-1967. חיילי באיור טינה מצפון ירידתו אחד החבלנים 25-פצע ונשבה השניים, ביניהם פצוע אחד, הצליחו להימלט. לפי לצה"ל שני הרוגים ו-פצוע קל אחר.

הקרב החל בשעות הבוקר. לאחר שנגלתה קבוצה חבל-גים בתוך הוואדי המסולע. יחידה ששנה אחרי החבלני גים יצרה עמם כמע חבלן הערוץ. מפקדי הסיוך הבינו

שר-החוץ הבריטי ונציג בית המלוכה במסיבת עצמאות של השגרירות בלונדון

במסיבה ישתתפו שרים נוספים. ראשי מפלגות * נאומים נלהבים לטובת ישראל בעצרת חגיגית ב..אלברט הול" בהשתתפות שר העבודה י. אלון

1960. בסוף דבריו אמר בותבי, שהיה שר בממשלת ציריך, ש במצוות רופאיו עליו לחזור

כך ניתנה להקה הודמנות לראות בקרב המצוינים את

חופש גישה למקומות הקדרי-שים לבני כל הנטות ועבודה

— מאת ג. שטרסמן —
משר "מקריב" בלונדון

אנשי המשמר שהסתערו מלמעלה למטה אל תוך הוואדי